

bestemt har holdt mig til Sagen, og jeg troede ikke, at den ærede Minister vilde finde det rigtig at bruge saadanne Udtryk. Det skulde jeg dog fremdeles hævde, at dette, at kaste ind til os nogle gamle Papirer, der ere lavede for 11 Aar siden uden nøjagtigt Overflag, er ikke en ordentlig Behandling af denne Sag. Det forekommer mig, at den ærede Minister fremdeles lever i den Tro, at vi nok skulle komme til at bevilge de 6,000 Rbd. Jeg er af den modsatte Mening. Jeg tror aldrig, at noget Folkething gaar ind derpaa. Det er muligt, at vi kunne faae en Minister, som kan sige: Kan jeg ikke faae Bygningsinspektørerne til at opføre en Skole eller lave en Tegning inden for de 3,000 Rbd., som andre private Bygningskyndige kunne, saa gaar jeg en anden Vej. Med Hensyn til den botaniske Have skal jeg fremdeles hævde, at den Maade, hvorpaa den ærede Minister fremsatte Bestyrelsens Krav — at han roser dens Indsigt, dens varme Interesse, dens Uegennyttighed og dens Opoffrelse — det Sidste gjælder navnlig en Ginfelt, Alt dette har jeg Intet at indvende imod — er ikke stikket til at give et Indtryk af Andet, end at den ligesom kræver sin Billie sat igjennem over for os. 400,000 Rbd. ere forlangte til dette Anlæg, og der er ikke Tale om noget Overskødt, siger man, det skal gjøres sparsommeligt Alt sammen. Vi byde i vort Forslag 375,000 Rbd. Jeg tror, at vi kunne ganske roligt tage paa os og hævde, at for 375,000 Rbd. kan man anlægge en anstændig botanisk Have i det lille Land Danmark. Men det er den samme Udvikling, man hører bestandig; det ene Aar forlanges der mere end det andet, og det kan ikke gjøres for mindre, naar det skal gjøres som Bestyrelsen ønsker. Det er Indtrykket. Hvad det Forslag angaar, som den ærede Minister begyndte med, nemlig Forslaget under Nr. 44, da skal jeg ikke negte, at det forekommer mig, at han begyndte med at udtale sig paa en uheldig Maade, og at jo længere han fortsatte, desto mere kom han bort fra selve Sagen. Den ærede Minister begyndte med at glæde sig over den Uenighed, der formentlig var tilstede mellem det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og Ordføreren (Kofod: Ja!) Det ærede Medlem for Bornholm, som er Medlem af Finantsudvalget, siger Ja; jeg kunde ønske at høre, hvori det ærede Medlem da er uenig med Ordføreren, thi jeg tør antage, at jeg har motiveret Forslaget saaledes, at det Spørgsmaal, der ligger i Forslaget, ere alle Finantsudvalgets Medlemmer enige om, og da ogsaa det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Det forbausede mig at høre, at den ærede Minister kunde nævne, at jeg havde omtalt de 30,000 Rigsdalers Forøgelse som Noget, der absolut skulde komme frem, som Noget, Ministeren var pligtig at skaffe tilveie. Jeg har aldrig tænkt eller sagt Noget, der ligner dette, thi da vilde jeg

ikke have forklaret Endringsforslaget saaledes, at noget Medlem af Finantsudvalget kunde være tjent dermed. De 30,000 Rbd. ere en kalkulatorisk Sum, som blot angiver den Tanke, at alt Driftsoverskud i Theatreaaret 1873—74 skal lægges til Beholdningen, for saa vidt det ikke gaar med til Aarets Drift. Kun dette er sagt. Med Hensyn derimod til selve Sagen er der, i hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og jeg sagde, fuldstændig Enighed dærom, at Ministeren ikke kan anses for berettiget til at gjøre den Anvendelse af Theaterbeholdningen, som er meddelt med Hensyn til de 38,500 Rbd. Der er fuldstændig Enighed med Hensyn til dette Kjernepunkt mellem det ærede Medlem for Præstø (Scavenius) og mig. Det er det, der hævdes i Endringsforslaget, at den Berettigelse, der er foreslaet, har Ministeren ikke, og den Anvendelse, der forekommer derigjennem, har Ministeren ikke Ret til at gjøre. Vedtages Endringsforslaget, er dette erkendt af Thinget. Den ærede Minister søgte iblandt Andet sin Berettigelse i det forfaste Theaterlovforslag. Men skal Ministeren søge sin Berettigelse dertil i et Lovforslag, som er forkastet, saa staar det svagt til med Berettigelsen. Naar man søger sin Berettigelse til at anvende Beholdningen i Bestemmelser, der ere gjemte i et Lovforslag, som er blevet forkastet, saa har man ikke megen Berettigelse. Jeg kan ikke negte, at det undrede mig allermost, at den ærede Minister virkelig kunde gribe til at søge sin Støtte i saadanne forfaste Bestemmelser. Den ærede Minister siger, at man vil tage fra Theatret. Det gjælder i alt Fald ikke det Endringsforslag, jeg har taget Ordet for, thi vi ville bevare Kassebeholdningen for Theatret. Den Uenighed, som altsaa den ærede Minister glædede sig over, er med Hensyn til Sagens Realitet — det væsentligste Spørgsmaal, som her ligger for — slet ikke tilstede; tværtimod, i den Henseende kan jeg fuldstændig underskrive hvert Ord, der blev sagt af det ærede Medlem for Præstø Amt (Scavenius), og jeg kan heller ikke paa nogen Maade erkende, at der foreligger Nogetsomhelst, der skulde gaa ud, paa, at vi ville forvandle Ministerens Stilling til Theatret eller Theatrets Stilling til den bevilgende Myndighed, men hvad vi søge at værne os imod, er, at den ærede Minister indtager en anden Stilling til Theatret end tidligere, og end der er Berettigelse til i de vedkommende Love, og det hævdes da fra Udvalgets Side, at der ikke foreligger nogen Berettigelse til den Naadighed, som den ærede Minister tror at have, hvorimod den ærede Minister troede at kunne søge den paa forskjellig Maade, som jeg antydede, i et forkastet Lovforslag. Hvad der derimod er et andet Spørgsmaal, er Spørgsmaalet om den øvrige Anvendelse af Theatrets Beholdning eller Naadigheden over Beholdningen udenfor de Tilfælde, hvor der er Tale om de nødvendige Anskaffelser, der efter Theaterloven